

Parlamentul României
Camera Deputaților

C ă t r e,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Doamnei Silvia Claudia MIHALCEA

Doamnă Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție, și în baza art. 15, alin. (1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în numele semnatarilor, vă înaintăm *Sesizarea* la Curtea Constituțională cu privire la *Legea pentru modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară*, adoptată de Senat, în ședința din data de 26 martie 2018.

Lider Grup PNL

Raluca TURCAN

Lider Grup USR

Claudiu NĂSUI

Domnului Valer DORNEANU,
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, al art. 11 lit. a) raportat la art. 15, alin.(1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, parlamentarii enumerați în tabelul anexat formulează prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

cu privire la **motive extrinseci și intrinseci de neconstituționalitate** ale *Legii pentru modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară* în considerarea încălcării dispozițiilor art.1 alin.(5), art.147 alin. (2) și (4) din Constituția României.

Situația de fapt

În data de 21 noiembrie 2017, Biroul permanent al Camerei Deputaților a fost sesizat, în procedură de urgență, cu *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară (Pl-x nr. 417/2017)* având caracter de lege organică.

În data de 5 decembrie a.c. propunerea legislativă menționată a primit raport de adoptare, cu amendamente, din partea Comisiei juridice, de disciplină și imunități. După ce, pe 5 decembrie, a fost introdusă pe ordinea de zi a plenului, a doua zi a fost dezbătută, urmând ca pe 11 decembrie a.c. să fie adoptată de Camera Deputaților, ulterior fiind transmisă Senatului care are calitatea de cameră decizională.

În data de 19 decembrie 2017, Senatul a adoptat *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară*.

Legea adoptată a fost supusă controlului de constituționalitate, în data 27.12.2017, prin sesizarea formulată de un număr de 56 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal), precum și prin sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, iar în data 25.01.2018 a mai fost formulată o sesizare de către un număr de 52 deputați aparținând

Grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România, Partidul Mișcarea Populară și Partidul Național Liberal, Grupului Parlamentar al Minorităților Naționale și un deputat neafiliat).

Prin Decizia 33 din 23 ianuarie 2018, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. I pct.2, 4, 29 și 61 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt neconstituționale.

Urmare acestei decizii, în data de 7.03.2018, Biroul Permanent al Camerei Deputaților a trimis Legea pentru raport la Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, cu termen depunere raport: 27.03.2018.

După dezbaterile din Comisie, în data de 20.03.2018 s-a primit raportul privind decizia Curții Constituționale, iar în aceeași zi a fost adoptată de Camera Deputaților. Ulterior, a fost transmisă Senatului pentru a putea fi depuse alte amendamente. În 26.03.2018, după ce Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției a analizat din nou legea, cu noi amendamente, a hotărât să adopte un raport de admitere, iar plenul Senatului a adoptat *Legea pentru modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară*, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

I. MOTIVE EXTRINSECI

1 În opinia noastră nu s-a respectat competența specială a comisiilor în procedura specială de reexaminare după controlul de constituționalitate așa cum este prevăzut atât în **Regulamentul** Camerei Deputaților, Regulamentul Senatului și în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prin încălcarea dispozițiilor art. 134 din Regulamentul Camerei Deputaților, ale art. 149 din Regulamentul Senatului raportat la art. 1 alin (5) din Constituția României

REGULAMENTUL Camerei Deputaților din 24 februarie 1994 (republicat)

Secțiunea a 6-a - Cazurile de neconstituționalitate și solicitările de reexaminare formulate de către Președintele României

Articolul 134

(1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și în situația în care Camera Deputaților a fost prima Cameră sesizată, Biroul permanent, în prima sa ședință care are loc după publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, va sesiza Comisia juridică, de disciplină și imunități și comisia permanentă sesizată în fond cu proiectul de lege sau propunerea legislativă în vederea reexaminării prevederilor declarate neconstituționale. Aceeași procedură se aplică și pentru cazul în care prevederile respective sunt trimise de la Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

(2) Termenul fixat de Biroul permanent pentru întocmirea raportului comun de către comisiile prevăzute la alin. (1) nu va putea fi mai mare de 15 zile. Raportul comisiilor se înscrie cu prioritate în ordinea de zi și se dezbate conform prevederilor art. 100-112. Cu prilejul reexaminării, Camera Deputaților va efectua corelările tehnico-legislative necesare. După adoptarea legii în ansamblul ei, aceasta se trimite Senatului, dacă acesta este Cameră decizională, sau Președintelui României, în cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională.”

REGULAMENTUL SENATULUI din 24 octombrie 2005 (republicat)

Secțiunea a 8-a - Procedura pentru respingerea, reexaminarea și promulgarea legii

Articolul 149

(1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, Senatul reexaminează prevederile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale. Senatul dezbate pe baza raportului Comisiei pentru

constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

(2) Raportul Comisiei pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului va cuprinde propuneri pentru punerea de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu decizia Curții Constituționale. Raportul Comisiei se **dezbate** conform prevederilor art. 105-110. **Cu aprobarea Senatului, în urma dezbaterii raportului, în cuprinsul legii se operează și corelările tehnico-legislative necesare.**

(3) În cazul unei obiecții de neconstituționalitate asupra tratatelor sau altor acorduri internaționale, invocate potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, procedura parlamentară se suspendă și se reia după publicarea deciziei Curții Constituționale.

(4) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, Senatul nu poate ratifica tratatul sau acordul internațional declarat ca fiind neconstituțional.

(5) În cazurile excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia, președintele Curții Constituționale va comunica președintelui Senatului, în temeiul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, indicându-i data până la care poate să trimită punctul său de vedere. *) Încheierile pronunțate în dosare se transmit, spre informare, Comisiei pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

(6) La solicitarea președintelui Senatului, Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului întocmește un aviz consultativ referitor la excepția ridicată în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.

(7) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile declarate neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord

prevederile declarate neconstituționale cu prevederile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(8) La sesizarea președintelui Senatului sau a Biroului permanent, în cazurile prevăzute la alin. (5), Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului întocmește un raport prin care înaintează plenului Senatului, sub forma unei inițiative legislative, prevederile care au fost puse în acord cu dispozițiile constituționale. Procedura poate fi declanșată și la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul membrilor Comisiei pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului. În această situație, precum și în cazul sesizării de către președintele Senatului, Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului informează Biroul permanent în vederea solicitării grupurilor parlamentare să formuleze amendamente, în termenul stabilit de către acesta, pentru a putea fi luate în dezbatere cu ocazia întocmirii raportului.)*

(9) Pentru dispozițiile din Regulamentul Senatului constatate, prin decizie a Curții Constituționale, ca fiind neconstituționale, Comisia pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului și Comisia pentru regulament întocmesc un raport comun.

*(10) Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care a fost declarată neconstituționalitatea prevederilor din Regulamentul Senatului.**)*

(11) Reexaminarea textelor declarate neconstituționale se face întâi de prima Cameră sesizată.

Dispozițiile regulamentare încălcate, art. 134 din regulamentul Camerei Deputaților și art. 149 din Regulamentul Senatului, conțin dispozițiile exprese referitoare la competența exclusivă de dezbatere și adoptare a raportului de specialitate în procedura de reexaminare după declararea ca neconstituțională a unei legi. Nu există niciun text regulamentar derogatoriu de la aceste norme regulamentare cu caracter imperativ. Mai mult, menționăm că niciun obiectiv din cele prezentate în art. 1 al Hotărârii Parlamentului nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției nu prevede competența acestei comisii de a dezbate și

adopta un raport cu privire la legea de modificare a Legii nr. 303/2004 în procedura de reexaminare.

Suntem în situația încălcării evidente a principiului legalității derivat din dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție potrivit căruia „în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie” deoarece dispozițiile regulamentelor parlamentare au caracter infraconstituțional, fiind aplicabilă, de-a întregul, obligația constituțională evidențiată anterior.

I.2 Termenul de 3 zile între data distribuirii raportului și data dezbaterilor, prevăzut de dispozițiile 69 coroborate cu art. 117 din Regulamentul Camerei Deputaților și de dispozițiile art. 98 coroborate cu art. 113 din Regulamentul Senatului, nu a fost respectat.

Articolul 69

(1)Termenul de depunere a raportului, în cazul în care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată, este de cel mult 14 zile și de cel mult 60 de zile, în cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională. Modificarea acestor termene poate fi aprobată de Biroul permanent de cel mult două ori, din propria inițiativă sau la solicitarea scrisă a președintelui comisiei sesizate în fond.

(2)Raportul va fi imprimat și difuzat deputaților cu cel puțin 3 zile înainte de data stabilită pentru dezbaterile proiectului de lege sau a propunerii legislative în plenul Camerei Deputaților, în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative pentru care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată, și cu cel puțin 5 zile, în cazul celor pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională.

(3)La propunerea motivată a Biroului permanent sau a unui lider de grup parlamentar, Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, în unanimitate, poate aproba înscrierea în ordinea de zi a proiectelor de legi sau a propunerilor legislative, care se vor supune dezbaterii și adoptării, în ziua ședinței de plen a Camerei Deputaților.

(4)Biroul permanent poate stabili adoptarea în procedură de urgență în cazul proiectelor de legi care privesc ratificarea unor tratate și convenții internaționale sau acorduri de împrumut.

Articolul 117

Biroul permanent, după primirea raportului comisiei sesizate în fond, înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi proiectul de lege, propunerea legislativă sau prevederile la care se face referire în art. 115 alin. (4).

(Regulamentul Camerei Deputaților)

Articolul 98

(1) După examinarea proiectului de lege sau a propunerii legislative, comisia permanentă sesizată în fond întocmește un raport, care va cuprinde propuneri motivate cu privire la adoptarea sau, după caz, modificarea ori respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative examinate.

*(2) Raportul se transmite Biroului permanent, care dispune și asigură, prin secretarul general al Senatului, difuzarea acestuia senatorilor, Guvernului și inițiatorului, **cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data dezbaterii în plen.***

Articolul 113

(1) Senatorii, grupurile parlamentare, comisiile permanente sau Guvernul pot prezenta amendamente în scris, motivate, care se trimit comisiei sesizate în fond, în termenele stabilite de Biroul permanent. În același interval de timp, avizul Consiliului Legislativ sau al altor autorități ori organisme care, potrivit legii, au competențe de avizare se va trimite comisiei sesizate în fond.

(2) Comisia sesizată în fond este obligată să depună raportul în termenul stabilit de Biroul permanent.

(3) Biroul permanent, cu aprobarea Comitetului liderilor, după primirea raportului comisiei sesizate în fond, înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi proiectul de lege sau propunerea legislativă.

(4) Senatul va limita durata dezbaterilor generale, după care va trece la dezbateri proiectului, în condițiile art. 106.

(Regulamentul Senatului)

Termenul de 3 zile este un termen imperativ și nu unul de recomandare, deoarece are ca scop atât asigurarea transparenței decizionale cât și scopul de a permite deputaților și senatorilor

să ia cunoștință de conținutul raportului comisiei de specialitate, pentru a-și exprima votul în conformitate cu propria voință, în aplicarea dispoziției constituționale prevăzute de art. 69 alin. (2) din Constituție conform căreia „votul imperativ este nul”.

În exercitarea mandatului, deputații și senatorii își exprimă voința prin votul asupra propunerilor legislative sau a proiectelor de lege, voință care se formează după analiza conținutului proiectului actului normativ astfel cum a rezultat din dezbaterile comisiei de specialitate. În cazul legii de modificare a Legii nr. 303/2004 reexaminată, termenul de trei zile nu a fost respectat raportul comisiei speciale, fiind distribuit deputaților în aceeași zi în care a avut loc votul final în ședința Camerei Deputaților, în data de 20 martie a.c.. Situația a fost identică și în procedura aplicată în Senatul României, în data de 26 martie a.c.. Pe cale de consecință, considerăm că au fost încălcate dispozițiile art. 69 coroborat cu art. 117 din Regulamentul Camerei Deputaților, ale art. 98 coroborat cu art. 113 din regulamentul Senatului, toate raportate atât la art. 1 alin. (5) din Constituția, cât și la dispozițiile art. 69 alin. (2) din Constituție cu consecința constatării ca neconstituțională a legii în ansamblul său.

II. MOTIVE INTRINSECI

1. Art. I pct. 4 cu referire la art. 9 din Legea nr. 304/2004

În Decizia nr. 33/2018, Curtea Constituțională a precizat faptul că *”în condițiile în care conținutul normei modificate vorbește despre ”hotărârile secțiilor”, care pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel, fără ca norma să fie integrată într-un ansamblu de dispoziții din care să rezulte care sunt ”secțiile” care pronunță respectivele hotărâri, redactarea textului legal este viciată de echivoc și imprevizibilitate. Reglementarea ar avea înțeles numai din analiza evoluției conținutului normativ al art. 9, deci exclusiv din interpretarea istorică a normei, însă o atare posibilitate este de neconceput din perspectiva exigențelor de calitate pe care Constituția le stabilește cu privire la o lege în vigoare. Astfel, Curtea constată că norma, în noua redactare, creează incertitudine cu privire la emitentul hotărârilor ce pot fi atacate potrivit dispozițiilor acestui articol, nefiind clar dacă este vorba despre secții ale Consiliului Superior al Magistraturii, secții ale unor instanțe de judecată sau secții ale altor organisme sau autorități.”*

Parlamentul a modificat textul pentru a-l pune în acord cu Decizia Curții și a statuat următoarele: *”Hotărârile Secției pentru Judecători, respectiv ale Secției pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, în orice alte situații decât cele prevăzute în art. 134 alin. (3) din Constituție, în care Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de*

judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun.”

Chiar dacă Parlamentul a clarificat faptul că vor fi atacate în contencios administrativ hotărârile celor două Secții ale CSM, în orice alte situații decât cele prevăzute în art. 134 alin. (3) din Constituție, textul ridică probleme de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 133 alin. 7.

Conform Deciziei Curții Constituționale nr. 61/2018, *”Din interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (7) din Constituție, Curtea a reținut că acest text constituțional are în vedere numai hotărârile Plenului CSM cu caracter jurisdicțional, doar acestea putând fi ”definitive și irevocabile”, nu și cele cu caracter administrativ”*. Astfel, pentru a asigura claritatea, precizia și predictibilitatea normei textul ar trebui să califice hotărârile celor două Secții ale CSM ținând cont și de considerentele Deciziei nr. 61/2018, în sensul în care doar hotărârile Secției pentru Judecători, respectiv ale Secției pentru Procurori care nu au caracter jurisdicțional pot fi atacate în contencios administrativ.

În forma actuală, norma păstrează un element de neclaritate și imprecizie de natură să creeze impredictibilitate în aplicare, aspect care conduce la încălcarea art. 1 alin. 5 din Constituției așa cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale. Or, nu se poate accepta ca un text care a fost modificat pentru că a încălcat art. 1 alin. 5 din Constituție conform Deciziei Curții nr. 33/2018, după punerea de acord să încalce din nou aceeași dispoziție constituțională. Pentru a-și îndeplini rolul de garant al supremației Constituției, Curtea Constituțională ar trebui să se pronunțe cu privire la această chestiune pe calea obiecției de neconstituționalitate.

2. Art. I pct. 18 cu referire la art. 35 alin. 2 din Legea nr. 304/2004

După pronunțarea deciziei CCR nr. 33/2018 art. 35 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 s-a modificat astfel: *”În cadrul curților de apel funcționează, în raport cu complexitatea și numărul cauzelor, secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, cauze cu profesioniști, cauze penale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, insolvență, concurență neloială sau pentru alte materii, precum și complete specializate pentru cauze maritime și fluviale”*

Invocând prg. 187 din Decizia Curții nr. 33/2018, Parlamentul a modificat textul art. 35 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 fără ca acest text să fi fost inițial supus controlului Curții în obiecția de neconstituționalitate. Conform prg. 187 din Decizia Curții, în cadrul procedurii de punere de acord a legii cu decizia Curții, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării, și, în măsura în care se

impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză.

Or, modificarea operată de Parlament cu privire la art. 35 alin. 2 prin care se introduce sintagma ”cauze cu profesioniști” nu se integrează în ipotezele avută în vedere de prg. 187 din Decizia Curții, reprezentând o depășire a limitelor impuse pentru punerea de acord a legii cu Decizia instanței de contencios constituțional. Invocarea cu titlu general a acestui paragraf pentru a opera alte modificări neavute în vedere prin Decizia Curții are ca efect încălcarea art. 147 alin. 2 din Constituția României.

3. Art. I pct. 28 cu referire la art. 54 alin. 1 din Legea nr. 304/2004

Art. 54 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 se modifică după cum urmează: *”Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale. În condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1¹) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii stagiaari pot asista, în condițiile legii, la ședințele de judecată ale completelor formate din judecători definitivi.”*

Articolul a fost modificat de Parlament invocându-se, pe de o parte prg. 187 din Decizia Curții nr. 33/2018 și, pe de altă parte, necesitatea corelării textului cu prevederile art. 23 alin. (1¹) din Legea nr. 303/2004 conform căruia stagiarii nu participă la judecarea cauzelor, doar asistă și nu au drept de decizie.

Or, art. 23 alin. (1¹) din Legea nr. 303/2004 este un articol care nu se regăsește în fondul activ al legislației (anume în Legea nr. 303/2004 în vigoare la momentul adoptării amendamentului), ci face parte dintr-o lege de modificare a Legii nr. 303/2004 care nu a intrat în vigoare, nefiind promulgată de Președintele României. O astfel de abordare a Parlamentului excede, pe de o parte, limitelor impuse de jurisprudența Curții pentru punerea de acord a legii cu deciziile instanței de contencios constituțional și, pe de altă parte, afectează inclusiv posibilitatea Curții de a controla dispozițiile unor astfel de articole prin raportare la art. 1 alin. 5 în componenta privind claritatea, precizia și predictibilitatea legii, pentru simplul motiv că instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța cu privire la modul în care se corelează un articol supus controlului de constituționalitate cu un text dintr-o lege care nu produce efecte juridice întrucât nu a fost finalizată procedura legislativă.

Faptul că Parlamentul a înființat o Comisie comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției și faptul că în această Comisie se dezbat legi de modificare și completare a Legii nr. 303/2004, 304/2004 și 317/2004 nu se poate constitui într-un argument pentru a justifica adoptarea de amendamente

de corelare între dispozițiile celor trei legi de modificare și completare, corelările putând fi realizate numai cu dispoziții din fondul activ al legislației. Numai o astfel de interpretare poate să fie acceptată prin raportare la competența Curții Constituționale de a verifica constituționalitatea legilor adoptate de Parlament, în special prin raportare la art. 1 alin. 5 din Con

stituția României care prevede faptul că în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie. Or, în acest caz, respectarea de către Parlament a Constituției, a supremației sale și a legilor presupune raportarea la acele legi care sunt în vigoare, nu la acelea care nu au parcurs tot procesul legislativ, nefiind promulgate de Președintele României.

4. Art. IV

Conform noului art. IV *”Dispozițiile prezentei legi privind judecarea apelurilor în complet de 3 judecători se aplică cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor după intrarea în vigoare a legii.”*

Deși aparent această dispoziție se încadrează în ipoteza avută în vedere de prg. 187 din Decizia Curții nr. 33/2018 în sensul că reprezintă o corelare ca operațiune de tehnică legislativă cu prevederile art. 54 alin. 2 din aceeași lege, conform căruia apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel, în realitate aduce o modificare de substanță legii încalcând art. 147 alin. 2 din Constituție.

Această modificare substanțială constă în faptul că dispozițiile prezentei legi privind judecarea apelurilor în complet de 3 judecători se aplică cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor după intrarea în vigoare a legii fără a fi clar dacă sintagma *”cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor”* se referă doar la cauzele ce urmează a fi nou înregistrate pe rolul instanțelor de apel după intrarea în vigoare a legii sau la aceste cauze și la toate celelalte deja înregistrate pe rolul instanțelor de apel după intrarea în vigoare a legii (mai exact și la cauzele în curs de judecare la momentul intrării în vigoare a legii și care, evident, rămân înregistrate și după intrarea în vigoare a legii). Textul este imprecis, neclar, de natură să genereze impredictibilitate în aplicare, aspect care conduce inclusiv la încălcarea art. 1 alin. 5 din Constituția României. Or, așa cum am precizat deja cu privire la modificarea adusă art. 9 din lege, nu se poate accepta ca un text care a fost modificat invocându-se necesitatea punerii de acord a acestuia cu Decizia Curții să încalce o altă dispoziție constituțională, motiv pentru care Curtea Constituțională ar trebui să se pronunțe cu privire la această chestiune pe calea obiecției de neconstituționalitate.

În concluzie, vă solicităm să constatați neconstituționalitatea legii de modificare și completare a **Legii pentru modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară** pentru încălcarea art. 1 alin.(5), și ale art.147 alin. (2) și (4) din Constituția României.

În drept, ne întemeiem sesizarea pe dispozițiile art. 133 alin (3) din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 15 alin alin (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.